१४ सर्गः साराः यज्ञर्त्विग्भ्यांघखञौ वाममङ्गमानञ्चः गतवन्तः अतआदे रिति दीर्घः तस्मान्नुट्द्विहलः भूर्द्ददाल विदीर्णा जज्वालेति पाठान्तरं चचालेत्यर्थः कपिनिस्वनैर्द्यौराकाशं पुपूरे पूर्णं दिवः पूरणनिमित्तं यतः कपयोहर्षात्तद्विनाशसूचकाएवमाचरन्ति ॥ ६६ ॥

भ॰ प्रतोदाइत्यादि। सारथिहस्तात् प्रतोदास्ताडनदण्डाः गलिताः गलभक्षे अनेकार्थत्वात् पतनेऽपि यज्ञार्हामृगाः कृष्ण सारादयोवामं भागं गताः अञ्चुम्लिष्टोक्तौ गतौ आनञ्जुरिति पाठे अन्जूधञिव्यक्तिगतिम्रक्षणे भूमिर्ददाल विदीर्णा दलमि भेदे जह्वालेति पाठे ह्वलमचाले कपीनां निःस्वनैः द्यौराकाशं पुपूरे पूर्णा तथाशुभं दृष्ट्वा कपीनां हर्षनिस्वनोजातइति भाव पूरीङ्पूर्त्तौ ॥ ६६ ॥

मिमेह रक्तं हस्त्यश्वं राक्षसाश्च नितिष्ठिवुः। ततः शुशुभतुः सेने निर्द्दयञ्च प्रजह्रतुः ॥ १०० ॥

ज॰म॰ मिमेहेत्यादि। हस्त्यश्वं कर्तृ रक्तं मिमेह मूत्रितवदित्यर्थः मिह सेचने राक्षसाश्च स्वरक्तं नितिष्ठिवुः निरस्तवन्तः ततोदुर्नि मित्तादनन्तरं ते सेने सन्नद्धे शुशुभतुः शोभितवत्यौ निर्दयं प्रजह्रतुः प्रहृतवत्यौ ॥ १०० ॥